

de ikke lade ham op i Øjnene; tværtimod, de ville sige Tak til. De komme oven i Købet selv og søge om det, og man ser ikke i Anmærkningerne, at Ministeren, som meddeler Skrivelserne, paa noget Punkt finder denne Sag underlig. Er det nuværende Højreparti i Virkeligheden kommet saa langt bort fra det ene af de Elementer, der dannede Grundlaget for Højre, nemlig Levningerne af de national-liberale, at man med roligt Overlæg og koldt Blod vil begynde at arbejde paa at monopolisere Kundskastrangen og Undervisningsvæsenet her i Landet. Efter Ministerens Svar skal jeg maaske senere tillade mig at komme tilbage til denne Sag. Jeg har ikke villet berøre de øvrige Punkter: Spørgsmaalet om Statsgaranti og lignende, fordi jeg med Vilje vil holde dem udenfor. Jeg mener, det er to ganske vidt forskellige Ting, der ere blandede sammen. Jeg skal derfor blot endnu en Gang tillade mig at gentage, at jeg ønsker Oplysning om, hvorvidt den højtærede Minister tilsigter paa nogen Maade at arbejde paa Indførelse af Undervisningsmonopoler her i Landet.

I Tilslutning til de Bemærkninger, der faldt fra det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) om Statsarbejdernes Stilling; vil jeg gerne tilføje nogle Ord, særlig vedrørende Trafikassistenterne. Trafikassistenterne have i Januar Maaned i Aar indsendt et Andragende til Ministeriet om en Forhøjelse af deres Lønninger. Man siger, at den daværende Minister med Haand og Mund lovede at tage sig varmt deraf. Jeg ved ikke, hvad Værdi man kan tillægge saadanne Udtalelser, men en Kendsgerning er, at de have aldrig faaet Svar, og det er ikke første Gang, de have indsendt Andragende uden at faa Svar. Nu ved den højtærede Minister for offentlige Arbejder, at vi hernede har den Formalitet, som varetages, at et Andragende ikke behandles, medmindre man kan se, det har været hos Ministeren. En Minister kan altsaa ved at undlade at besvare et Andragende, forhindre Folketinget, under regelmæssige Forhold, i at komme til at udtale sig om dette Andragendes Indhold. Det lykkedes i Fjor noget at faa slaaet Hul paa denne gamle Skik. Justitsministeriet havde aldrig nogen Sinde indladt sig paa at besvare et Andragende fra „Farmaceutisk Medhjælperforening“. Desuagtet var Folketingets Finansudvalg i Fjor saa elskværdigt at optage Andragendet og at henvise det til Ministeriet. Ordføreren bemærkede netop, at en

Minister skulde ikke have Ret til at forhindre Folketinget fra at udtale sig, alene derved at han lod være med at besvare et Andragende. Nu synes noget lignende at skulle gøre sig gældende for Trafikassistenternes Vedkommende. De kunne ikke opnaa Svar fra Ministeriet, og det er ejendommeligt, man kan ikke forstaa hvorfor. Det kan ikke være, fordi det er *underordnet*, der paa en høflig Maade henvende sig til overordnede. Jeg er overbevist om, at den højtærede Minister meget gerne vil se, at Statsbanernes Embedsmænd og Funktionærer iagttage en høflig Tone over for Publikum. Men hvis den højtærede Minister ønsker dette, er det saa ikke rigtigst at begynde fra oven og lade de højrestaaende være høflige lige over for de lavere staaende i Etaten? Saa vil dette nok smitte ud til Publikum. Hvis en Samling af lavere staaende Embedsmænd, som daglig gør deres Arbejde paa en pligt-opfyldende og samvittighedsfuld Maade, høflig komme med et Andragende vedrørende et eller andet, saa vilde det være ganske rimeligt, om man fra Spidserne viste dem den Opmærksomhed at sende dem Svar, og det vilde for Folketingets Vedkommende medføre den Fordel, at vi havde Mulighed for at faa Sagen undersøgt i Udvalget for Andragender. Jeg er for Resten sikker paa, at jeg blot behøver at henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa denne Sag for at faa Formaliteten i Orden. Med Hensyn til Realiteten har den højtærede Minister jo selv mange Steder i Anmærkningerne til Finanslovforslaget omtalt de dyre Tider, som der er i Øjeblikket, og det kunde ogsaa let godtgøres, at alle Livsforholdene ere stegne meget stærkt. En Trafikassistent og en med ham ligestillet Kontorassistent, for Eks. paa 30 Aar, som i 14½ Aar har været i Statens Tjeneste; har 1,425 Kr. — ja, han har ganske vist 1,500 Kr., men de 75 Kr. faar han aldrig. Det er ikke meget. Man kan forstaa, at disse Mennesker med Iver og Interesse se hen til, om de ikke nu have en Minister, der vil søge at faa deres Livsstilling en lille Smule forbedret, og jeg vil udtale det Ønske, at den højtærede Minister vil have Interesse for Trafik- og Kontorassistenterne og vil have det Held med sig, at han vil kunne formaa at interessere Folketingets Finansudvalg for den samme Sag.

Formanden: Det vil ikke være muligt at slutte Forhandlingen i dette Møde. Jeg vil derfor nu standse den for i Dag.